



Helse- og omsorgsdepartementet
Postboks 8011 Dep.
0030 OSLO

Saksbehandler: Trude Mørtvedt
Tlf: 22 99 45 62
E-post: trude.mortvedt@npe.no

Hørings svar - samhandlingsreformen - forslag til forskriftsendringer og nye forskrifter som følge av Prop. 91 L (2010-2011) Lov om kommunale helse- og omsorgstjenester

Det vises til Helse- og omsorgsdepartementets høringsbrev av 4. juli 2011, der det er gitt frist til 6. oktober 2011 for å avgi høringsuttalelse.

Kommentar til høringsnotatet punkt 7.3.2 og 7.6.

Det fremgår av forslaget punkt 7.3.2 at departementet har kommet til at barneboliger ikke bør unntas fra å være omfattet av institusjonsbegrepet i pasientskadeloven § 1 første ledd bokstav a.

Det argumenteres med at en stor andel av tjenestene som ytes i barneboliger er helsehjelp og at i mange tilfeller vil det sentrale formålet være å yte helsehjelp til barn, i tillegg til den avlastning dette gir for foreldrene. Videre uttaler departementet at det er grunn til å anta at de omsorgsutfordringer man har i barneboliger ikke er større enn de man har i sykehjem. De økonomiske konsekvensene ved å la barneboliger omfattes av pasientskadelovens virkeområde, vil etter departementets vurdering bli marginale jf punkt 7.6.

Norsk pasientskadeerstatning (NPE) støtter forslaget om å la barneboliger omfattes av institusjonsbegrepet fordi en stor andel av tjenestene som ytes der er helsehjelp.

Når det gjelder spørsmålet om utvidelsen av virkeområde vil lede til mer enn marginale administrative og økonomiske konsekvenser, er NPE i utgangspunktet enig i dette. Antallet barneboliger er få og de fleste potensielle pasientskader ved slike institusjoner antas å bli fanget opp gjennom lovens § 1 bokstav c) (skade voldt av helsepersonell som yter helsehjelp). Likevel kan det tenkes tilfeller hvor et barn blir utsatt for en skade fra annen type personell (for eksempel skader etter å bli badet i for varmt vann av ufaglært ansatt som ikke opptrer på vegne av helsepersonell). Barnet vil da kunne få rett til erstatning etter at den nye forskriften er trådt i kraft. I den forbindelse er det grunn til å bemerke at erstatningsutbetalinger til barn som skades normalt utgjør et betydelig større beløp enn hvor en eldre person skades. Årsaken til det er at erstatningen beregnes ut fra antatt levetid. Barn under 16 år med en varig medisinsk invaliditet på 15 prosent eller mer, har blant annet rett til standardisert erstatning etter skadeserstatningslovens § 3-2 a. Ved en skade tilsvarende et men på 100 prosent utgjør denne erstatningsposten per i dag alene kr 3 168 640. Er invaliditeten lavere enn 100 prosent, reduseres erstatningen forholdsmessig. Den totale erstatningen til barn med 100 prosent skade, kan bli opp mot kr 8 000 000.

Kommentar til høringsnotatet punkt 7.5


NPE har ingen kommentar til innholdet i forskrift som omhandler institusjonsbegrepet under den kommunale helse- og omsorgstjenesten etter pasientskadeloven, utover at det er positivt at det i forskriften § 2 er presisert et unntak for institusjoner der formålet med oppholdet primært ikke er å motta helsehjelp. På den måten tydeliggjøres pasientskadelovens virkeområde.

Kommentar til høringsnotatet punkt 8.3.3

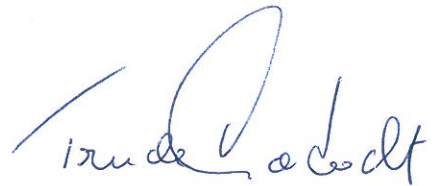
Departementet ber om innspill fra høringsinstansene om hva slags dokumentasjonsplikt som bør gjelde for personell som yter tjenester etter helse- og omsorgstjenesteloven og som ikke er å anse som helsehjelp.

NPE vil i denne sammenheng bemerke at det kan tenkes tilfeller hvor slikt personell påfører en bruker eller pasient skade. Skadevoldende hendelser eller nestenulykker bør etter vår oppfatning dokumenteres grundig og systematisk i henhold til klare retningslinjer. Det vil gjøre det lettere å vurdere det som faktisk har skjedd og iverksette tiltak for å forebygge at lignende hendelser skjer igjen. Det vil også ha bevismessig verdi i forbindelse med eventuelle erstatningssaker.

Med vennlig hilsen



Jan Storvik
avdelingsdirektør



Trude Mørtvedt
seniorrådgiver